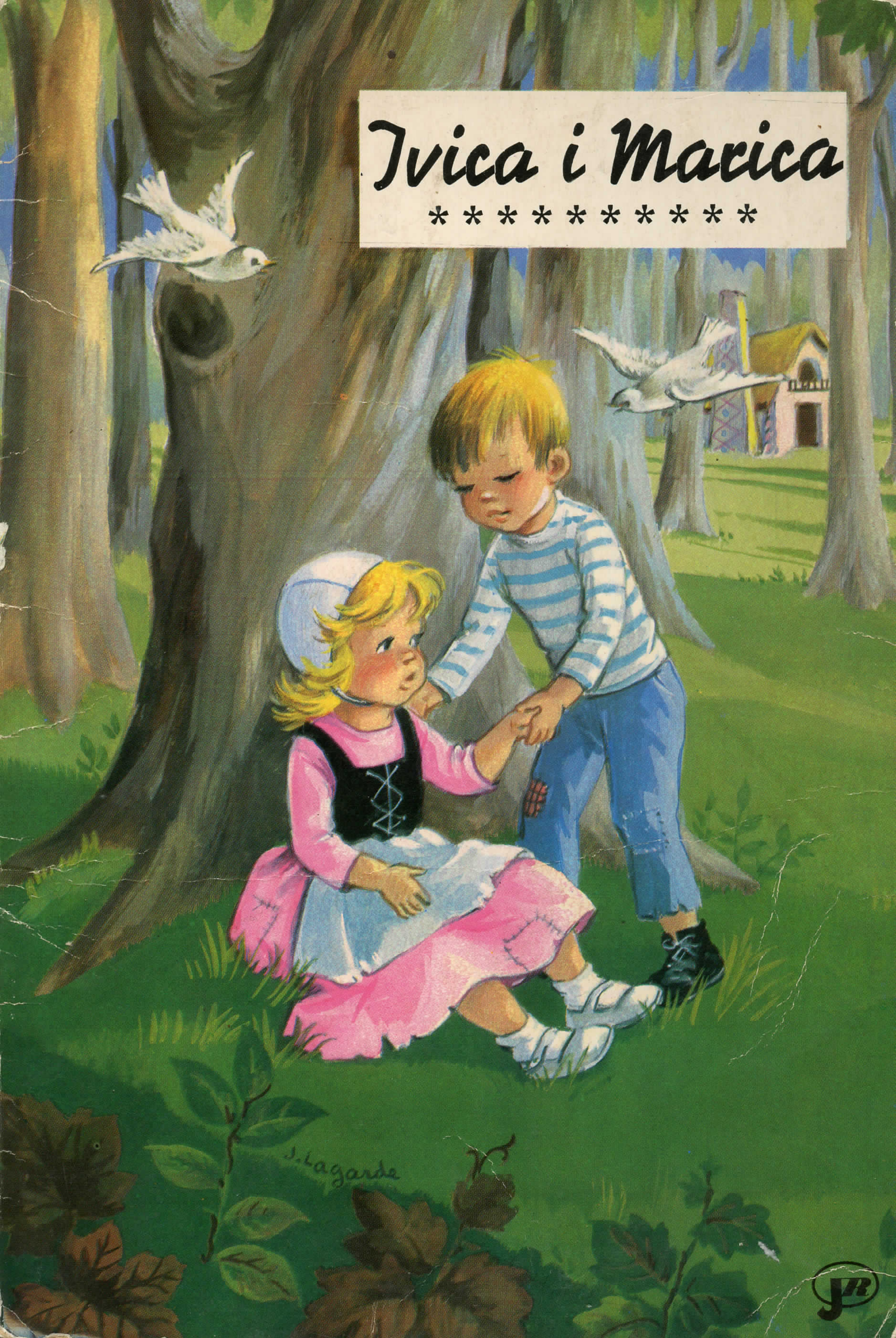

Ivica i Marica
* * * * * * * * * * *
J. Lagarde
JR

U maloj kućici na rubu šume, živio je siromašni drvosječa sa svoje dvoje djece - Ivicom i Maricom. Nakon što im je umrla majka, otac se ponovo oženio. Te godine zavladala je strašna glad i drvosječa je jedva prehranjivao svoju porodicu. Jedne večeri, dok je drvosječa zamišljeno sjedio za praznim stolom, žena ga poče nagovarati da djecu odvedu u šumu i tamo ostave, kako djeca ne bi umrla od gladi. . .

Ivica i Marica, koji od gladi nisu mogli zaspati, slušali su ovaj razgovor. Otac je teška srca prihvatio ovaj prijedlog. Djeca su se uplašila, Marica je plakala, a Ivica ju je uvjeravao da nije sve izgubljeno.

Čim su roditelji zaspali, Ivica se išulja iz kuće i džepove napuni bijelim kamenčićima. Zatim se vrati u kuću i zajedno sa sestricom utonu u dubok san.

Tek što je svanulo, maćeha ih probudi da idu u šumu po drva. . .

Dok su tako išli šumom, Ivica je stalno zaostajao, bacao kamenčiće i tako obilježavao put, kako bi se poslije mogli vratiti. Kad su stigli u duboku šumu, roditelji naložiše vatru, a djeca umorna i pospana zaspaše. . .

Kad su se probudili, bila je već uveliko noć, a njihovim roditeljima ni traga. Marica je plakala a Ivica je povede tragom bijelih kamenčića koji su svjetlucali na mjesečini. U zoru oni stigoše kući.

Otac se obradova kad ponovo ugleda svoju djecu. Ali, glad uskoro ponovo zakuca na njihova vrata i roditelji se dogovoriše da ih ponovo odvedu u šumu.

Ivica nije imao vremena da sakupi kamenčiće i sutra ujutro, kad ih roditelji povedoše u šumu, on je opet zaostajao i bacao mrvice kruha. . .

Ali, u šumi je bilo mnogo ptica i ovi mali sladokusci pojeli su mrvice kruha, tako da se ovaj put nisu znali vratiti kući. Lutali su šumom između ogromnih stabala, i napokon sjedoše umorni i uplakani.

Jedna potpuno bijela ptica kružila je iznad njih i cvrkutala umilnim glasom. Djeca očarana krenuše za njom i na jednoj čistini ugledaše kućicu od slatkiša a pokrivenu medenjacima i čokoladom.

Ogladnjeli, Ivica i Marica su otkidali komadiće slatkiša, skidali medenjake s krova i u slast jeli. Tada se na čokoladnim vratima pojavi neka sićušna starica.

Nosila je veliku maramu i oslanjala se na svoj štap.

— Tko to gricka moju kuću? — čulo se gunđanje.

Djeca su se jako uplašila i spremila na bijeg, ali ih starica slatkim glasom pozva da uđu unutra. . .

Ivica i Marica sjedoše za stol na kojem je bilo svakojakog jela i pića. Starica ih je nudila s osmijehom: — Jedite, jedite moji maleni, —

govorila je ona, mažući im kruh, — a onda ćete odmah na spavanje.

— Kakva sreća — mislio je Ivica protežući se ispod mekog pokrivača — susreli smo tako dobru staricu!

Ali, siroti mališani nisu ni slutili da je to zla vještica.

Slijedećeg jutra sve se izmijenilo. Starica malog Ivicu zatvori u kavez i odluči da ga dobro hrani kako bi se što prije udebljao, jer je željela što slasniji zalogaj.

Ivica je jeo sve što mu je Marica donosila, a vještica ga je svaki dan opipavala da vidi, je li se što udebljao. On joj nije pružao ruku nego tanku koščicu, a kako je nju već pomalo izdavao vid, nije to ni primjećivala. Bila je nezadovoljna jer se Ivica nije nikako oporavljao. Za to vrijeme, Marica je bila preuzela sve poslove oko njegova jela.

Međutim, jednog dana vještica izgubi strpljenje i odluči pojesti jadnog Ivicu. Ona naredi Marici da veliki kotao napuni vodom i stavi u peć. Marica je predosjećala da se nešto sprema njenom bratu, pa je odgovorila da ne zna kako se to radi.

— Ja ću ti pokazati, mala glupačo! — poviče ova strašna žena otvarajući sasvim velika vrata peći. Proždrljivica se nespretno sagnula, izgubila ravnotežu i pala u peć, dok je Marica brzo zatvorila vrata.

Marica je odmah potrčala osloboditi svog brata. . . Pored kaveza nalazio se kovčeg u kojem je vještica čuvala svoje blago. Djeca ga otvoriše i u njemu nađoše veliki grumen zlata, i mnogo dragog kamenja. Sve to strpaše u zavežljaj, požuriše iz kuće i potrčaše kroz šumu.

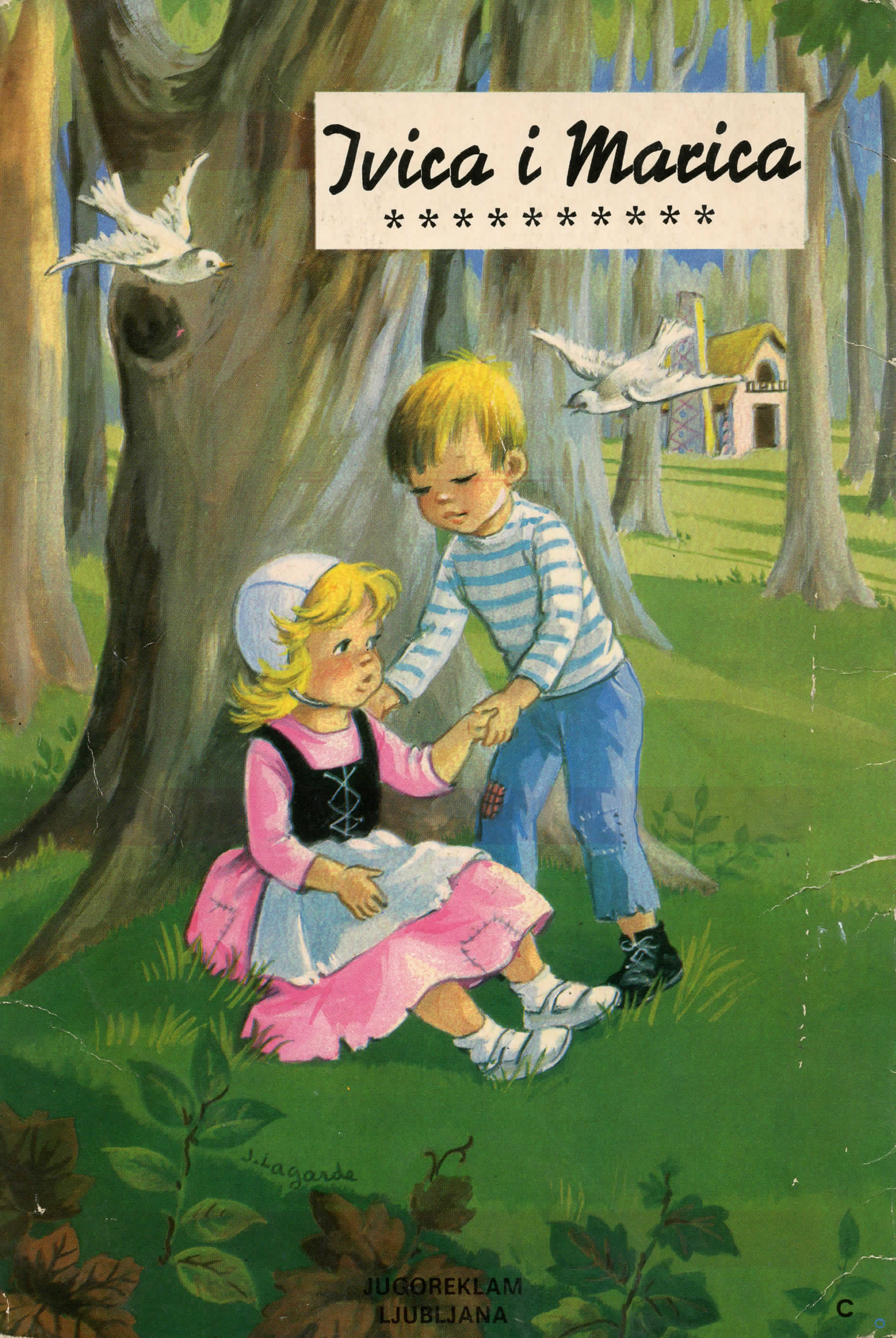
Ubrzo su čuli kako ih netko doziva: — Ivice! Marice! — Bio je to njihov otac. Maćeha je napustila njihovu kolibu i drvosječa ih je već nekoliko dana tražio. Sad mu se baciše u zagrljaj i Ivica mu predade zlato i drago kamenje. Od tada su njih troje živjeli sretno i bezbrižno.

C

Printed in Belgium

Ivica i Marica
* * * * * * * * * * *
J. Lagarde
JUGOREKLAM
LJUBLJANA
C